

1. KULKURIN VALSSI

1. Linnoissa kreivien häät vietetään
on morsiammel kruunattu pää
Siellä viihdyn suo viini ja shamppanja
vaan

sydän kylmä voi olla kuin jää
Siks mielummin maantiellä tanssin
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

2. Linnojen kruunut ne valoa luo
ja kristallit kimmaltelee
Ei liikuta kulkuria laisinkaan tuo
kun armaansa kans astelee
Hän pistää vain raitilla tanssiks
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

3. Tähtinen taivas ja kuutamoyö
tienviittana kulkurin on
Jos liiaksi matkalla kiristää vyö
niin poikkean taas talohon
Siel laulan, taas laulan ja tanssin
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

4. Sielt valitsen armaan mä itsellein
jota salassa lemmin mä vain
Hän ei itsekään saa tietää lempeäni
se on lohtuna kulkiessain
Nyt muistellen häntä mä tanssin
kun metsien humina se soi
Tule kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi
Tule kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi!

2. URALIN PIHLAJA

1. Illan tuuli soittaa jo latvaa pihlajan
Kaupungilta kuulen nyt valssin niin
kaihoisan
Pihlajasta se kertoo, on tuttu tarina sen
Muistan Uralin rinteillä valkolatvuksen
Kertosäe

Niin kuin seppelepäinen vain nuori
morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla auringon

Niin kuin seppelepäinen vain nuori
morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla auringon

2. Kauas tuonne jääneen nyt tiedän
pihlajan
Kauas kulki tieni, jäi hän jota rakastan
Syksyn punaiset marjat kuin kyynel
pihlajan on
Itkin pihlajan lailla on sydän onneton
Kertosäe

Niin kuin seppelepäinen vain nuori
morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla auringon
Niin kuin seppelepäinen vain nuori
morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla auringon

3. Kenties kerran soittaa taas tuuli
lauhemmin
Kaupunkien pauhu jää taakse viimeinkin
Missä pihlaja kukkii, taas armaan nähdä
mä saan
Luonto puhkeaa kukkaansa jälleen
kauneimpaan

Kertosäe
Silloin seppelepäinen taas nuori morsian
on
Loistaa pihlajan huntu, tuo alla auringon
Silloin seppelepäinen taas nuori morsian
on
Loistaa pihlajan huntu, tuo alla auringon

3. SATUMAA

Aavan meren tuolla puolen
jossakin on maa,
missä onnen kaukorantaan
laine liplattaa.
Missä kukat kauneimmat
luo aina loistettaan,
siellä huolet huomisen
voi jäädä unholaan.

Oi jospa kerran sinne
Satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi
en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi lentää,
vanki olen maan.
Vain aatoksen mi kauas entää

sinne käydä saan.

Lennä laulu sinne missä
siintää satumaa,
sinne missä mua oma
armain odottaa.

lennä laulu sinne
lailla linnun liitävän.
kerro että aatoksissain
on vain yksin hän.

Oi jospa kerran sinne
Satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi
en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi lentää,
vanki olen maan.
Vain aatoksen mi kauas entää
sinne käydä saan.

4. VANHOJAPOIKIA VIIKSEKKÄITÄ

1. Saimaan saarella pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Huuliharppuaan soittaa ja norppa,
nousee pinnalle pärskähtäen.
Aallon alla se suunnisti soittajan luo,
sille tuttua tutumpi on sävel tuo.
Laulu kertoo näin mitä on yksin kun jää,
hyvin hylje sen ymmärtää.

Kertosäe

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin on.

2. Saimaan saarella pikkuinen torppa,
sinne elämän toveri tahtonut ei.
Yksin Nestori jäi kuten norppa,
myös sen kumppanin kohtalo vei.
Suuri Saimaa, mut' sata on hylkeitä
vaan,
kohta jäljellä ei ehkä ainuttakaan.
Huuliharppua soittelee Miikkulainen,
yksi ymmärtää kaipuun sen.

Kertosäe

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin on.

3. Saimaan saarella pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Lepokivellään iäkäs norppa,
katsoo ystävää ymmärtäen.
Suuri Saimaa, mut' naista sen rannoilta
vaan

ei näin tuuliseen saareen saa
asettumaan.
Kuten norpan, on määrä myös
Miikkulaisen,
olla sukunsa viimeinen.

Kertosäe

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin on.

5. YSTÄVÄN LAULU

1. Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
anna meren se selvittää
kuka viereesi jää
Ja jos silloin kun myrsky soi
vain sun kumppanis vaikeroi
vene lähimpään rantaan vie
jääköön pois mikä lie

2. Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
anna tunturin selvittää
kuka viereesi jää
Kun on kaukana kaikki muut
ja kun päättyvät pitkospuut
kuka rinnallas ruikuttaa
takaisin mennä saa

3. Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
ajat ankeimmat selvittää
kuka viereesi jää
Kun on sinulla vaikeaa
ja kun tarvitset auttajaa
silloin ystävyys punnitaan
menee muut menojaan

Kertaus

Siitä tunnet sä ystävän
kun on vierelläs vielä hän
turhat tuttavat silloin ois
hävinneet pian pois

6. KULTAINEN NUORUUS

1. Lapsena tuntenut murheita en
riemuja vain kohdata sain
Siksi kai aika tuo onnellinen
säilyykin muistelmissain

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

2. Päivinä nuoruuden onnellisen
kohdata sain rakkahimpain
Hetkeä tuota mä unhoita en
muistoissain säilyy se ain

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

7. JOKAINEN IHMINEN ON LAULUN ARVOINEN

1. Ihmisiä on kuin muurahaisia
ne loputonta polkuansa taivaltaa
On kaukaa katsottuna kaikki samanlaisia
niin ettei heitä toisistaan voi eroittaa
Kurkistaa jos voisi sielun syvyyteen
niin kahta samanlaista eipä ois
Ken katsoo kauneuteen eikä hyvyyteen
häneltä monta ystävyttä jääkin pois

Kertosäe

Jokainen ihminen on laulun arvoinen
Jokainen elämä on tärkeä
Jokainen ihminen vain elää hetken sen
sen minkä kohtalo on hänelle määräävä

2. Jos sä olet saanut hyvän ystävän
tee kuin saituri, mi aarteen piilottaa
Ei kaupittele koskaan muille kalleintansa
hän
pois hopeoistaan kaikki tahrat kiillottaa
Lämmitä siis kalleintasi, ystävää
kun suuri aarre sulle suotu on

Niin myöhäistä on hänelle polttaa kynttilää
kun kerran hautakumpu umpeen luotu
on

Kertosäe × 2

Jokainen ihminen on laulun arvoinen
Jokainen elämä on tärkeä
Jokainen ihminen vain elää hetken sen
sen minkä kohtalo on hänelle määräävä

8. RAKASTAN SINUA ELÄMÄ

Päättyy yö aamu saa uusipäivä kun
kirkkaana koittaa.

Sulle oi kotimaa, sävel kaunehin
tuulessa soittaa.

Rakastan elämää, joka uutena aamussa
aukee.

Rakastan elämää, joka uupuen illassa
raukee.

Kirkkahin päivä ei, aina parhainta
loistetta suone.

Unelman usein vei eikä ystävä lohtua
tuone.

Rakastan elämää, joka myrskyihin tietäni
johtaa.

Jäänyt on päivän työ, ilta varjoja tielleni
siirtää.

Kaupungin sydän lyö valot laineille
siltoja piirtää.

Rakastan elämää, joka nuoruuden
haaveita kantaa.

Rakastan elämää joka muistojen hetkiä
antaa.

Rakastan elämää joka muistojen hetkiä
antaa.

Rakastan elämää, sille lempeni tahdon
mä antaa.

Rakastan elämää, joka muistojen hetkiä
antaa.

9. Unohtumaton ilta

Metsässä ei liikahda lehtikään
On kuin luonto kuollut jo ois
Kuinka kaunis on illan hetki tää
Rusko päivän kun haipuu pois
Kuinka kaunis on illan hetki tää
Rusko päivän kun haipuu pois

Niin kuin hopeaa kalvo virran on
 Kun sen ylle noussut on kuu
 Vielä lumoa laulu lohduton
 Yli virran mi kantautuu
 Vielä lumoa laulu lohduton
 Yli virran mi kantautuu

Päivä kohta koittaa ja laskee kuu
 Lumous ei haihdu vaan
 Vaikka unhoittuis multa kaikki muu
 Tämä ilta ei milloinkaan
 Vaikka unhoittuis multa kaikki muu
 Tämä ilta ei milloinkaan

10. Ilta Saimaalla

Rannalla Saimaan näin mietiskelen
 Katsellen kauaksi seljille sen
 Laineiden laulu on rauhoittavaa
 Kun päivä päättyy ja yö tulla saa
Kun on ilta Saimaalla, unhoitan muun
 Kaisloihin tuulikin jää haaveiluun
 Rintaani rauhan niin tyynen mä saan
 Saimaa on illalla kauneimmillaan

Paljonhan Saimaalla kuljettu on
 Vielä sen sielu on koskematon
 Kauneimmat saaret ja seljät on sen
 Saimaalla aina oon onnellinen

Kun on ilta Saimaalla, unhoitan muun
 Kaisloihin tuulikin jää haaveiluun
 Rintaani rauhan niin tyynen mä saan
 Saimaa on illalla kauneimmillaan

Kun on ilta Saimaalla, unhoitan muun
 Kaisloihin tuulikin jää haaveiluun
 Rintaani rauhan niin tyynen mä saan
 Saimaa on illalla kauneimmillaan

11. Karjalan kunnailla

Jo Karjalan kunnailla lehtii puu
 Jo Karjalan koivikot tuuhettuu
 Käki kukkuu siellä ja kevät on
 Vie sinne mun kaihoni pohjaton
Mä tunnen vaaras' ja vuoristovyös'
 Ja kaskies' sauhut ja uinuvat yös'
 Ja synkkäin metsies' aarniopuut
 Ja siintävät salmes' ja vuonojen suut

Siell' usein matkani määrätöin
 Läpi metsien kulki ja näreikköin
 Minä seisoin vaaroilla paljain päin
 Missä Karjalan kauniin eessäin näin

12. Saarenmaan valssi

Siell' lauantai-iltana valkeat koivut
 Jo kunnaille antavat lehtevän näyn
 Ne hartaina näyttävät lausuvan sulle
 Vain onnea kaukana kukkuvat käet

Siis pyöritä, lennätä pellavapäättä
 Kun silmissä leikkivät säkenet lyö
 Niin kaunista muuall' ei löytyä saata
 Kuin Saarenmaan nurmien kesäinen yö
 Niin kaunista muuall' ei löytyä saata
 Kuin Saarenmaan nurmien kesäinen yö

Yön varjoissa tuomi kuin valkea lumi
 Se lintujen laulua sinulle soi
 Ei muuten nyt huulet ja polttava poski
 Niin loistaa kuin omenan kukkaset voi

Siis pyöritä, lennätä pellavapäättä
 Kun silmissä leikkivät säkenet lyö
 Niin kaunista muuall' ei löytyä saata
 Kuin Saarenmaan nurmien kesäinen yö
 Niin kaunista muuall' ei löytyä saata
 Kuin Saarenmaan nurmien kesäinen yö

On Saarenmaan niityt kuin kasteinen syli
 Yön helmassa lauluista helisee maa
 Ja taivaskin loistavi pilvien yli
 Ja polttava suudelma hurmata saa

Siis pyöritä, lennätä pellavapäättä
 Kun silmissä leikkivät säkenet lyö
 Niin kaunista muuall' ei löytyä saata
 Kuin Saarenmaan nurmien kesäinen yö
 Niin kaunista muuall' ei löytyä saata
 Kuin Saarenmaan nurmien kesäinen yö

Niin siellä me nurmella vietämme juhlaa
 Kun hämärä aamulle kättä jo lyö
 Ja kaikkien aatokset yhtehen liittää
 Tuon päivämme runsahat riemut ja työt

Siis pyöritä, houkuta neitoa nuorta
 Sä kiiltävätähtinen sotilas vaan
 Ne yöt ovat valkeat, kuluvat kohta
 Nyt pellavapäättä, et omaksi saa
 Ne yöt ovat valkeat, kuluvat kohta
 Nyt pellavapäättä, et omaksi saa